

Presse og Information

Den Europæiske Unions Domstol
PRESSEMEDDELELSE NR. 48/16

Luxembourg, den 4. maj 2016

Domme i sagerne C-358/14, Polen mod Parlamentet og Rådet, C-477/14, Pillbox 38 (UK) Limited mod Secretary of State for Health, og C-547/14, Philip Morris Brands SARL m.fl. mod Secretary of State for Health

Det nye EU-direktiv om tobaksvarer er gyldigt

Såvel den udstrakte harmonisering af emballagen som det fremtidige forbud mod mentolcigaretter inden for Unionen og den særlige regulering af elektroniske cigaretter er lovlig

Det nye direktiv om tobaksvarer fra 2014¹ tilsigter dels at fremme den rette funktion af det indre marked for tobak og relaterede produkter med udgangspunkt i et højt sundhedsbeskyttelsesniveau, navnlig for unge, dels at opfylde Unionens forpligtelser i henhold til WHO's rammekonvention om tobakskontrol².

Dette direktiv foreskriver bl.a. et forbud mod markedsføring af tobaksvarer med en kendetegnende aroma med virkning fra den 20. maj 2020³, og en harmonisering af mærkning og emballering af tobaksvarer. Derudover fastsætter direktivet en særlig ordning for elektroniske cigaretter.

Polen har, støttet af Rumænien, anfægtet forbuddet mod mentolcigaretter ved Domstolen (sag C-358/14). I to andre sager (C-477/14 og C-547/14) har High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (ret i første instans (England og Wales) (forvaltningsretlige sager)) forespurgt Domstolen, om en række af bestemmelserne i direktivet om tobaksvarer er gyldige.

Ved dagens domme, **giver Domstolen ikke Polen medhold i søgsmålet og bekræfter gyldigheden af de bestemmelser i direktivet**, som Domstolen har undersøgt.

Hvad for det første angår forbuddet mod mentolcigaretter fastslår Domstolen, at tobaksvarer med en kendetegnende aroma (hvad enten der er tale om mentol eller et andet aromastof) dels fremviser de samme objektive kendetegn, dels har de samme virkninger for indledning af tobaksforbrug og opretholdelse af tobaksafhængighed. Domstolen bemærker, at mentol i kraft af sin behagelige aroma tilsigter at gøre tobaksvarer mere tiltrækkende for forbrugerne, og at såfremt disse produkters tiltrækningskraft gøres mindre, kan dette bidrage til at nedbringe den udbredte tobaksafhængighed og afhængigheden hos nye såvel som hos sædvanlige forbrugere.

Domstolen konstaterer endvidere, at der, da direktivet blev vedtaget, forelå væsentlige forskelle mellem medlemsstaternes lovgivninger, idet visse af medlemsstaterne havde fastsat forskellige lister over tilladte eller forbudte aromastoffer, mens andre ikke havde vedtaget særlig lovgivning på dette område. Derudover finder Domstolen, at direktivet, idet det forbyder markedsføring af tobaksvarer med en kendetegnende aroma, forebygger en forskellig udvikling af medlemsstaternes lovgivninger. Som følge deraf fastslår Domstolen, at et sådant forbud fremmer den rette funktion af det indre marked for tobak og relaterede produkter, og at det ligeledes er egnet til at sikre et højt sundhedsbeskyttelsesniveau, navnlig for unge.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/40/EU af 3.4.2014 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om fremstilling, præsentation og salg af tobak og relaterede produkter og om ophævelse af direktiv 2001/37/EF (EUT L 127, s. 1).

² Verdenssundhedsorganisationens rammekonvention om tobakskontrol, underskrevet i Genève den 21.5.2003.

³ Dette forbud finder anvendelse på tobaksvarer med en kendetegnende aroma, der har et salgsvolumen i Unionen på 3% eller mere inden for en bestemt produktkategori.

Domstolen fastslår i øvrigt, at EU-lovgiver under udøvelsen af sit vide skøn med rette kunne foreskrive et sådant forbud, fordi de mindre indgribende midler, som Polen advokerede for, ikke forekommer lige så egnede til at nå det forfulgte mål. Ifølge Domstolen er hverken en hævelse af aldersgrænsen for lovligt forbrug alene for tobaksvarer med en kendetegnende aroma, et forbud mod salg af tobaksvarer på tværs af grænser eller en på mærkningen angivet sundhedsadvarsel om, at tobaksvarer med en kendetegnende aroma er lige så skadelige for helbredet som andre tobaksvarer, egnet til at formindske disse produkters tiltrækning, og derved forebygge, at personer, der er ældre end den fastsatte minimumsalder, indleder et forbrug af tobak. Endelig fastslår Domstolen, at et sådant forbud ikke tilsidesætter nærhedsprincippet.

For så vidt angår harmoniseringen af mærkning og emballering af tobaksvarer præciserer Domstolen indledningsvis, at medlemsstaterne kun kan opretholde eller indføre yderligere krav for så vidt angår de aspekter vedrørende tobaksvarers emballage, som ikke er blevet harmoniseret ved direktivet.

Hvad angår forbuddet mod at påføre mærkningen af enkeltpakningerne, den ydre emballage eller selve tobaksvarer noget element eller træk, som kan promovere disse produkter eller opfordre til deres brug, selv hvis disse elementer eller træk er faktisk korrekte, fastslår Domstolen, at dette forbud dels er egnet til at beskytte forbrugerne mod de risici, der er forbundet med tobaksafhængighed, dels ikke går ud over, hvad der er nødvendigt for at nå det forfulgte mål. Domstolen finder derudover, at bestemmelserne vedrørende i det væsentlige det forhold, at sundhedsadvarslerne skal være intakte efter åbning af enkeltpakningen, vedrørende placeringen af og minimumsstørrelserne for sundhedsadvarslerne samt formen på enkeltpakninger med cigaretter og minimumsantallet af cigaretter i en enkeltpakning, er forholdsmæssige.

Domstolen fastslår endvidere, at EU-lovgiver ikke har overskredet grænserne for, hvad der er passende og nødvendigt, ved at foreskrive, at hver enkeltpakning eller ydre emballage skal være forsynet med kombinerede sundhedsadvarsler, som indeholder en tekstadvarsel og et farvefoto, som skal dække 65% af ydersiden af både forsiden og bagsiden af enkeltpakninger.

Med hensyn til den særlige ordning for elektroniske cigaretter, som bl.a. foreskriver en forpligtelse for fabrikanterne og importørerne til at anmelde ethvert produkt, som de agter at markedsføre, til de nationale myndigheder (sammen med en standstill-forpligtelse på seks måneder), specifikke advarsler, en begrænsning af nikotindholdet til 20 mg/ml, en pligt til at vedlægge en oplysningsseddel, et særligt forbud mod reklame og sponsorering samt årlige rapporteringsforpligtelser, bemærker Domstolen, at elektroniske cigaretter har objektivt forskellige kendetegn sammenlignet med tobaksvarer. EU-lovgiver har derfor ikke ved at underlægge disse cigaretter en særlig retlig regulering, der i øvrigt er mindre streng end den, der finder anvendelse på tobaksvarer, tilsidesat ligebehandlingsprincippet.

Domstolen bemærker derudover, at henset til det voksende marked for elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere kan de nationale bestemmelser, der regulerer de betingelser, som disse varer skal opfylde, hvis der ikke er gennemført harmonisering på EU-plan, udgøre hindringer for de frie varebevægelser. Domstolen konstaterer ligeledes, at direktivet ved at bemyndige medlemsstaterne til at forbyde fjernsalg på tværs af grænser af elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere, og ved at fastsætte en række fælles bestemmelser for de medlemsstater, der ikke forbyder et sådant salg, giver medlemsstaterne mulighed for at hindre, at standardiseringsreglerne omgås.

Domstolen fremhæver, at de kendte og potentielle risici ved anvendelsen af elektroniske cigaretter krævede, at EU-lovgiver handlede i overensstemmelse med de krav, der følger af forsigtighedsprincippet. I denne forbindelse fremgår det ikke, at en ordning med anmeldelsespligt for elektroniske cigaretter er åbenbart uegnet eller går åbenbart ud over, hvad der er nødvendigt for at nå det mål, EU-lovgiver forfulgte. I øvrigt forkaster Domstolen argumentet om, at den forpligtelse, fabrikanter og importører af elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere pålægges til hvert år at indsende visse oplysninger til medlemsstaternes kompetente myndigheder, der giver disse mulighed for at overvåge udviklingen på markedet, tilsidesætter proportionalitets- og retssikkerhedsprincippet. Ligeledes har lovgiver ikke handlet vilkårligt eller åbenbart

overskredet grænserne for, hvad der var passende og nødvendigt for at nå det mål, direktivet forfølger, ved at fastsætte det maksimalt tilladte nikotinindhold i væsken til elektroniske cigaretter til 20 mg/ml.

Domstolen fastslår ligeledes, at det ikke er uforholdsmæssigt at kræve, at enkeltpakninger af elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere skal indeholde en separat oplysningsseddel, og at det heller ikke er uforholdsmæssigt i det væsentlige at forbyde kommerciel kommunikation og sponsorering vedrørende elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere hertil. Derudover påvirker det forbud, de erhvervsdrivende pålægges mod at promovere deres produkter, ikke det væsentligste indhold af friheden til at oprette og drive egen virksomhed og af ejendomsretten, som anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

Domstolen fastslår endelig, at den særlige ordning for elektroniske cigaretter ikke tilsidesætter nærhedsprincippet.

BEMÆRKNING: Annullationssøgsmål tilsigter annullation af retsakter vedtaget af EU-institutionerne, som er i strid med EU-retten. Medlemsstater, EU-organer og borgere kan under nærmere bestemte betingelser indbringe sådanne sager for Domstolen eller Retten. Hvis sagsøgeren får medhold, annulleres retsakten. Såfremt annullationen af retsakten indebærer, at der opstår et retligt tomrum, skal dette afhjælpes af vedkommende institution.

BEMÆRKNING: Gennem en præjudiciel forelæggelse kan retterne i medlemsstaterne i forbindelse med retssager, der verserer for dem, forelægge Domstolen spørgsmål vedrørende fortolkningen af EU-retten eller gyldigheden af en EU-retsakt. Domstolen træffer ikke afgørelse i den nationale retsvist. Det tilkommer den nationale ret at afgøre sagen i overensstemmelse med Domstolens afgørelse, der på tilsvarende måde er bindende for andre nationale retter i sager vedrørende en tilsvarende problemstilling.

Dette er et ikke-officielt dokument til mediernes brug og forpligter ikke Domstolen.

Dommene ([C-358/14](#), [C-477/14](#) og [C-547/14](#)) offentliggøres på webstedet CURIA på afsigelsesdagen.

Kontakt i Kontoret for Presse og Information: Gitte Stadler ☎ (+352) 4303 3127

Billeder fra domsafsigelsen er tilgængelige via »[Europe by Satellite](#)« ☐ ☎ (+32) 2 2964106